

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. Qualem certitudinem habeamus, quòd cœlum approbet
devotionem fidelium erga Conceptionem immaculatam sanctissimæ
Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

niter celebret Festum Conceptionis Sanctissima Virginis; hoc ipsa experientia tibi demonstrat? necessario igitur concludendum est, ipsam Sanctam esse & Immaculatam.

Quis dubitare potest, quin S. Thomas modo profiteretur hanc doctrinam, eamque propugnaret cum omni tum animi tum Zeli sui contentione, eoque quod maximè semper promptitudine amplexatus fuerit in omnibus sensum & iudicium Sanctæ Ecclesiæ, verbis expressis scribens, consuetudinem Ecclesiæ maximè esse auctoritatis, illamque sequendam esse in omnibus, eoque doctrinam Doctorum Catholicorum suam recipiat auctoritatem ab Ecclesiâ, idèoque magis æstimandum esse sensum Ecclesiæ, quàm sententiam S. Augustini, vel S. Hieronymi, vel cuiuscunque alterius Doctoris. Hem! quid metuendum nobis sit, dum sequimur praxin, spiritum & regulam Sanctæ Ecclesiæ? an persuadere nobis audeamus, plus certitudinis nobis esse, si sequamur idæas & imaginationes

nostras particulares, proprii intellectus nostri ad inventiones, quantumvis speciosissimæ videantur nobis! Nonne exercebitis plus submissionis, plus obedientiæ & humilitatis renuntiando vobis ipsis & deserendo proprium vestrum sensum, ut recipiatis illum Sanctæ Ecclesiæ? Nonne majus conficietis pietatis opus, credendo, quod Sanctissima Virgo plena semper fuerit gratiâ, & semper immunis à peccato, quàm si sustineatis, ipsam instanti aliquo fuisse inimicam DEI & peccati immeritam barathro? An optimæ quæque cogitationes, quas concipere poteritis de JESU Christo, & Sanctissimâ Matre ejus, nimirum sint bonæ, & transcendant eas, quæ verè in ipsis sunt, excellentiâ?

Totus confessus haud obscure demonstrabat universali approbatione & applausu, se omnes in hoc consentire. Sed Artemisia credens Consultationem præcipuè pro se fieri, illiusque prosecutionem aliquantò diuturniorem exoptans, interrogavit ipsum secundò.

ARGUMENTUM.

Qualem certitudinem habeamus, quòd cœlum approbet devotionem fidelium ergà Conceptionem Immaculatam Sanctissima Virginis.

ARTICULUS IV.

Sed potius, respondit illi, qualem certitudinem non habeamus, placere summè nos DEO, dum Sanctissimam honoramus Virginem, præcipuè dum singulari prosequimur devotione
S 2 ipsius

D. Thom.
2. 2. q. 119.
2. 12.

Cujus roboris sit auctoritas Ecclesiæ, & quanta ipsi debeatur submissio.

Ecclesiæ
mana Ce
noziar
olemi
me Cos
otione
Stach
virgial

Cur devo-
tio erga
mysterium
Concep-
tionis Imma-
culatæ præ-
cipue pla-
ceat San-
ctissimæ
Virgini.

ipſius Conceptionem, eòquòd hâc in parte ipſius oppugnetur innocentia. Siquidem ſicut Apoſtoli multò meliùs ſuam demonſtrâſſent fidelitatem JESU Chriſto, agnoſcentes ipſum ceu verum Filium DEI inter media paſſionis ſuæ opprobria, ubi accipiebatur ab hominibus veluti ſceleratus, quàm quando viderunt ipſum patrare miracula, vel ſuam manifeſtare gloriam in tranſfiguratione ſua; ita certum eſt, pietatem bonarum animarum multò magis apparere in devotione, quâ proſequuntur Sanctiſſimam Virginem, quando honorant myſterium Conceptionis ipſius, ubi tam luculenter non apparet, quòd exempta ſit à communi miſeriâ Filiorum Adæ quàm quando honorat Maternitatem vel Aſſumptio-rem ipſius, vel alia myſteris, in quibus manifeſtè omninò apparent ipſius Excellentia. Ecce quanta nobis ſit certitudo, quòd decipi non valeamus, honorantes Immaculatam ipſius Conceptionem.

Revelatio-
nes & mira-
cula certos
nos red-
dunt, quòd
DEUS ap-
probet de-
votionem
erga Con-
ceptionem
Immacula-
tam D. V.

Cœlum exponit ſe nobis duobus modis, per revelationes vel per miracula; revelationes nos inſtruunt per aures, miracula per oculos, & quando DEUS loquitur nobis utroque modò, accipimus teſtimonium inſinitâ ratione certum de veritate. Totum conſiſtit in hoc, ut ſciamus, quæ veræ ſint revelationes, quæ vera

miracula; ſiquidem leviter illis credere non debemus, nec fidere nobis ipſis: Certi autem de illis ſumus, quando accedit vel approbatio Eccleſiæ, vel Sanctorum Patrum teſtimonia. Jam plures nobis ſunt revelationes certæ, & plura miracula authentica, quibus DEUS oſtendit nobis, quòd confirmet & approbet devotionem fidelium erga Conceptionem Immaculatam Sanctiſſimæ Virginis.

Et cui id DEUS revelavit, interrogat Artemiſia? poſſem tibi dicere, reſpondit, quòd ſufficienter id revelaverit toti Eccleſiæ, eòquòd hæc ipſam agnoſcet Sanctam & Immaculatam præcipiendo omnibus ſuis filiis, ut celebrent Feſtum de ipſâ. Verùm habemus revelationes magis particulares, quibus teſtimonium præbent plures Sancti, quæ etſi non habeant tantum auctoritatis, quantum tota Eccleſia, ad ſtabiliendum nos in fide, ſunt nihilominus teſtes tam dignæ fide, ut nec æquum nec rationabile ſit illis non credere.

Sanctus Anſelmus, primò Abbas celeberrimæ Abbatæ in Normandia, deinde Archi-Epiſcopus Cantuarienſis in Angliâ ſcribit magnam & inſignem Epiſtolam ad omnes Epiſcopos hujus regni, quorum ipſe primas erat, exhortando illos, ut introducerent in omnibus diœceſibus ſuis, & celebrati

Pulch-
relatio-
ſta ill-
Abbat

DEUS re-
velavit in
Eccleſia,

Cathagen-
lib. 1. bo-
19. Pl. 4

Falchra re-
velatio fa-
cta Elpino
Abbati.

lebrari curare Festum Conceptionis Immaculatae Virginis Sanctissima; Et ut omnes exstimularet ad amorem devotionis hujus, cui plurimum addictus erat, recensebat illis plura miracula, pluresque revelationes, & inter alias hanc, quae videtur fuisse prima, quae ansam dedit, ut hoc Festum celebraretur in Angliâ. Sub id temporis, quo Guilielmus Victoriosus se accinxit, ad capiendum possessionem hujus regni, ad se legitime spectantis, quodque contra omnem fas sibi fuerat ablatum, misit Heloinum, alij dicunt, Elpinum Abbatem Beccensem ad explorandum arma & vires inimicorum: ille ad exequendum mandatum sui principis committit se mari, ubi ex permissione divinâ tam horrendâ jactatus fuit tempestate, ut manifesto expositum se videret naufragij periculo: Unde cum ardentem invocaret auxilium Dei, & protectionem Sanctissima Virginis, apparuit ipsi Angelus adpromittens salutem & liberationem ipsi, si celebrari curaret Festum Immaculatae Conceptionis singulis annis octavo die Decembris; de hoc dum votum emittebat, continuo pacata fuit tempestat; Et ipse promissionis memor suum adimplevit votum, imprimis quidem in suo Monasterio, & exin in omnibus Ecclesijs ipsi subjectis.

Imò Normandia, ubi sita fuerat ipsius Abbata, praecessit Angliam & prima fuit in reddendo hoc Sanctissima Virgini homagio. Sanctus Anselmus, qui tunc prior fuerat illius Abbatae, & antea non admodum addictus opinioni & sententiae Immaculatae Conceptionis, cognito hoc miraculo, hacque revelatione ex ore Abbatis sui, quem esse noverat magnum servum Dei, exin omnem impendit curam, ut illam praedicaret, illam omnibus persuaderet, & Festum de illâ institueret, sicut fecit in universâ Angliâ, evedus ibidem ad Archipræsulatum Cantuariensem. Ecce tibi primam revelationem.

Alia adhuc magis luculenta est illa, quam Sanctissima Virgo ipsa met fecit Sanctae Brigittae, quaeque recensetur libro sexto Revelationum ipsius, cap. 49. ubi Sanctissima Deipara ita loquitur: *Veritas est, quod ego Concepta sui sine peccato originali*: Non est autem, quem latent, quod revelationes hujus Sanctae Examinatae & approbatae fuerint ab Ecclesiae Ao. 1377. sub Papa Gregorio XI. per Commissarios expressè ad hoc deputatos, qui fuerunt quinque Cardinales, duo Episcopi & Magister sacri palatii, à quibus etiam approbatae & receptae sunt velut Consonae Veritati: Deinde iterum examinatae & approbatae sunt à summis Pontificibus, Urbano V. & Bonifacio IX. imò etiam receptae in quodam

Normandia celebravit Festum Immaculatae Conceptionis prior Angliâ.

Revelatio Authentica facta S. Brigittae à B. Virgine.

Approbatio revelationum S. Brigittae.

dam Concilio Generali : omitto plures alias revelationes & venio ad probationes, quas haurimus oculis, & hæc sunt miracula ; sed miracula valde authentica, quæ referuntur nobis ab Auctoribus fide dignissimis.

Punitio inimicorum
Conceptionis Immaculatae.

Joannes Americus Doctor insignis in doctissimo sermone coram patribus Concilij Tridentini de Conceptione habito, nâsse se refert, plures Concionatores in graves morbos incidisse, alios mortem obiisse, propterea, quod contra Immaculatam Virginis Conceptionem concionati fuerant.

Sacratissima
Virgo adhortatur a
liquo Concionatore.

Doctor, qui ob profundam suam scientiam nominari meruit Illuminatus, Franciscus Mayro, unum è splendidissimis Seraphici Ordinis Ornamentis, refert in sermone de Conceptione Virginis, quod cuidam Magistro volenti publicam Concionem habere contra Immaculatam Virginis Conceptionem, ipsa Virgo apparuerit, dicens : *ô Magister, quid ego unquam tibi feci, quia hoc mane vis contra meum honorem predicare ?* quo audito ille revocans sententiam, Immaculatam Virginis Conceptionem civitati Parisiensi prædicavit, recensens prodigium, quod sibi acciderat.

Stupendum
miraculum
circa Conceptionem
Immaculatam B. Vir-

Nil magis horrendum, quam quod accidit Religioso ex ordine Sancti Francisci, qui, postquam prædicare præsumperat contra Immaculatam Conceptionem San-

ctissimæ Virginis, quamvis hic, gnis. Vi
Ordo totus consecratus videatur ad Carthag
propugnandum illam, descendens ubi supra
è pulpito, concesserat didurus
Missam in Altari Sancti Michaelis,
ubi prostabat pulcherrimâ imago
Sacratissimæ Virginis marmori incisa ; accidit hæc autem, quod asserit Evangelium, lapides evasuros sensibiles, ubi homines insensibiles se monstrant ad honorem Dei.
Marmorea hæc statua tantum sentire se monstravit errorem Concionatoris, ut vultum suum retrò, versùs humerum converterit, quasi abhorrens hominem, qui conficere non metuebat opus tam Sanctum, uti est offerre augustum Sacrificium Filij Dei, post crimen commissum, loquendo tam indignè de Sacratissimâ Matre suâ. Ipse hoc prodigio perterritus, & mox cæcitate corporali percussus, liberatus est à spiritali, & reversus in seipsum, agnovit errorem suum, rogavit veniam, ac voto se obstinxit, omnia, quæ dixerat, se revocaturum. O bonitas infinita Dei, monstrantis se semper magis promptum ad largiendum veniam, quam nos ad flagitandum illam ! O admirabilis clementia Matris misericordiae ! mediante ipsius intercessione denuò obtinuit usum oculorum ; sed pro memoriâ æternâ hujus miraculi manet semper imago facie retrò conversâ, uti hodie dum adhuc videtur in conventu
Reli.

Religiosorum S. Francisci Tolosæ.

Verum quid dicas ad aliud Exemplum terrore plenum, quod accidit in eadem civitate juxta relationem optimorum Auctorum tempore Papæ Martini V. Certus quidam Rector Universitatis condebat acriter propugnare, & stabilitate velut doctrinam certam, quod Sanctissima Virgo concepta fuerit in peccato originali: Unde tota civitas ita fuit scandalizata ut crudelem ipsi moverit persecutionem, quâ vix non agebatur in periculum vitæ, Ipse ex hac oppositione universali; quæ alium re-duxisset: ad saniora consilia, magis evadens protervus, concessit Romanam, suam Papæ expositurus querimoniam, simulque petiturus facultatem, suam in ipsius præsentia defendendi sententiam, quàm ubi obtinuit, designantur hora & dies; plures admodum celebres concurrunt Doctores propugnaturi causam Matris Dei: effluit hora, expectatur, & non apparet, mittitur exploratum, quid ipsum remoretur: & res horrenda! invenitur in medio sui cubilis mortuus, totus jam torpens ac rigidus. Quanta admiratio! an igitur trucidatus est! an fortasse strangulatus? Inspicitur ipsius Corpus, & invenitur absque vulnere; aperitur, ad explorandum, quæ possit esse mortis ipsius causa: O Justitia Dei! quàm rigida, quàm severa es adver-

sus Sanctissimæ Virginis hostes & inimicos; invenitur habere nec cor, nec viscera; cum nimis quàm æquum sit, ut eruantur hæc illi, qui tam crudelis fuerat in illam, quæ cor humanum & viscera misericordiz dedit Salvatori mundi.

Nec dicas, certum non esse, hæc miracula profecta esse à Deo, dæmonemque esse potuisse rerum ejusmodi auctorem, eum non nisi patrandis & inferendis malis oblectetur ipse. Sed quis nescit, Dæmones patrare non posse miracula, & si per impossibile id possent, an patrare hæc vellent in favorem Conceptionis Immaculatæ Virginis Sanctissimæ? an castigarent illos, qui hanc oppugnant, qui que defendunt, ipsam fuisse peccatricem & subjectam Dæmoni? an malè vellent illi, qui dare sibi volent mancipium tam illustre, quale est Mater Dei?

Si omnia hæc miracula, & plura ejusmodi, quibus omnes scitent historiz, satis superque declatant, improbare cælum sententiam eorum, qui Virginis Sanctissimæ Immaculatam oppugnant Conceptionem: quanta alia operatus est Deus, & operatur adhuc indies in favorem eorum, qui propugnant ipsam & extendere pro viribus contendunt fidelium erga ipsam devotionem.

Quis est, qui ignoret historiam admirandam de Scoto, quem appellant Doctorem subtilem pe-

Dæmon non castigat ipsemet eos, qui se opponant honori SS. Virginis.

Scotus naturaliter stupidus anto-

Joan. Baptistâ Lectura de Conceptu B. Virginis. c. 15. Franciscus Maria de Pistoria de Maria triumphali Coronâ. 2. 15. c. 11. 5.

Horrenda punitioni-mici Sanctissimæ Virginis.

evadit sub-
cilissimus
& doctissi-
mus ex de-
votione et
ga sanctis-
simam Vir-
ginem.

autonomasiam, acerrimo defen-
re Conceptionis Immaculatæ?
Recensetur hæc ab innumeris Au-
ctoribus, tantæque illius adhuc no-
stris temporibus videre est vesti-
gia, ut dubitari de illâ non possit.
Scotus cum adhuc puer esset, sum-
mo tenebatur discendi desiderio;
sed cum tardiori & rudiori esset in-
genio, omni semper exutus spe, re-
currit ad Virginem Sanctissimam
pro subsidio, quæ in somno se il-
li visendam præbens, spondit
ipsi donum scientiæ in magno per-
fectionis gradu, modò impendere
id vellet defendendo honori suo,
ferente & exigente id occasione.
Expergesfactus non tam sensit oeu-
los Corporis sui apertos luci visi-
bili, quàm oculos sui intellectus
referatos cunctis scientiis; inde in-
tra parvum tempus magnos fa-
ciens progressus, ingressus est Ordinem
S. Francisci, ut evaderet vel-
ut ipsius sol, & unum è maximis
Theologiæ luminibus in universâ
Ecclesiâ.

Celebris
disputatio
circa argu-
mentum
Concep-
tionis.

Disceptabatur acerrimè in cun-
ctis Scholis jam ultra ducentos vel
trecentos annos circa argumen-
tum Conceptionis Sanctissimæ
Virginis: nonnullis asseverantibus
ipsam Immaculatam, asserentibus
alijs peccati originalis labe infe-
ctam; è quibus ultimorum nu-
merus videbatur augeri indices. Ce-
lebrabatur opportunè tunc tempo-
ris Anno 1304. ex mandato Sacræ
Sedis & coram Legatis ipsius Con-

gregatio universalis ex omnibus ce-
leberrimis Doctoribus Franciæ, pro
decisione hujus controversiæ, è
quâ pendebat plurimum pax totius
Ecclesiæ. In hæc tam præclarâ
occasione sentiebat Scotus intra
semetipsum hæc leves pugnas; ex
unâ parte retinebant ipsum sua hu-
militas, sui que ipsius diffidentiâ;
ex altera parte stimulabant ipsum,
tum insignes à Sanctissima Virgine
accepti favores, tum promissio à
se ipsi facta defendendi ipsius ho-
norem, exigente ita occasione;
amplexus est igitur ultima hæc
consilia, velut æquiora.

Accedit celebrem hunc coetum
& Congregationem; sed transiens
per arcem palatij, prostravit se pro-
fundâ cum humilitate coram Ima-
gine Sanctissimæ Virginis, supra
portam majorem inferioris Sacri
Sacelli, ipsamque brevi hoc sed
ardenti efflagitat voto: *Dignare
me laudare te Virgo sacrata, da
mibi virtutem contra hostes tuos.*
Et Imago, quæ antea steterat tota
erecta, inclinavit ipsi caput in situ
& habitudine, quâ conspicitur ad-
huc hodie. Ex hoc animatus con-
cedit illuc, disputationem adit to-
tus confusus in auxilium Dei, cum-
que se declarasset pro Conceptione
Immaculatâ, ducenta sustinet
argumenta validissima, quæ cuncti
Doctores adversariæ partis inveni-
te poruerunt, & respondet ad om-
nia tantâ cum ingenij acrimoniâ,
tantâ cum soliditate, tantâque cum
clari;

Quar.
veritas
riferenti
ceri V
tum de
dendi
macula
Concep
nem B.

Evocatus
mirabilis
qui accit
Scoto,

claritate, ut maximam attulerit lucem, quæ dissipavit omnes tenebras; cui proin applausum fuit à toto illo confessu, velut Victori, qui triumphare fecit Immaculatam Conceptionem in medio totius hujus numerosæ Congregationis.

Quar. Universitatis Parisiensis fecerit votum defendendi Immaculatam Conceptionem B. V.

Exin celeberrima Parisiensium Universitas decretum condidit sibi summe gloriosum coram totâ Ecclesia, defendendi in perpetuum Conceptionem Immaculatam, & deinceps nullum creandi Doctorem, qui non præstiterit juramentum illud inviolabiliter observandi; quod ut tanto magis confirmaret, emisit votum celebrandi singulis annis de illâ festivam solemnitatem. Et hæc omnia observata sunt usque huc maximâ cum fidelitate; hæc idem dixi, quod vestigia miraculi videre sic adhuc hodie; & videbuntur assistente auxilio Dei cunctis semper sæculis.

Nolo vobis recensere hîc infinitum penè numerum miraculorum, quæ visa sunt, & videntur adhuc hodie in toto orbe Christiano, quibus Deus loquitur nobis omnino manifestè; non solum ut approbet devotionem animarum fidelium erga Conceptionem Immaculatam; sed ut ipsarum amorem magis adhuc erga illam accendat; dicam solummodò adhuc duo. Primum est testimonium Orosij in Epistola, quam scribit ad Heliodorum, ubi loquitur illi expressis hæc

R. E. Isaac Consolat. Tom. III.

verbis: *Coram Deo novi, & in veritate comperi, quod nulla mulier in partu periclitatur, super quam devotè Maria gratia imploratur, & dies ejus Conceptionis celebratur.*

Alterum, quod relinquam vobis velut ultimum, ut magis pensulatè consideretis illud, est, quod fides Immaculatæ ipsius Conceptionis ita placeat Deo, ut etiam verba, quæ significant ipsam, operentur indes miracula in eis, qui habuerint fidem. Ecclesiâ cantat hunc versiculum, qui propriè accommodatus est officio Conceptionis illamque manifestè & confiteretur & profiteretur: *In Conceptione tuâ Virgo, Immaculata fuisti; Ora pro nobis Patrem, cujus Filium peperisti!* Iniri vix numerus poterit ægrotorum, afflictorum, tentatorum, vel expositorum cuicumque periculo, qui portantes secum hunc versiculum scriptum ex devotione vel illum pronuntiantes cum reverentiâ, vel etiam eundem deglutientes ad profitendum luculentius suam fidem & fiduciam in Sanctissimam Virginem, liberati sunt auxilio prorsus miraculoso: Et ego ipse hujus rei aliqua conspexi exempla, & enarrari audivi ab alijs, qui ea conspexerunt. Nonnemo volens illa describere, composuit exin satis magnum volumen, quod intitulavit *Adamantem*; sed plura illorum adhuc omisit, quam scripserit. Criticus aliquis diceret, hanc

Miracula; quæ efficaciter roborant fidem delmactulâ Conceptione,

T devo-

devotionem suspectam haberi posse alicujus superstitionis; verum an superstitionis argui quoque possint illi, qui portant penes se Numismata, vel Nomina JESU, aut Imagines sanctissimæ Virginis, vel scriptas quasdam orationes? Quis

difficabitur, superstitiosum id esse, imaginari sibi superstitiones in omnibus hisce rebus, quæ non æstimantur, nisi in quantum repræsentant nobis JESUM Christum & sanctissimam ipsius Matrem.

ADDITIO & CONFIRMATIO.

JAm scripseram Confutationem hanc totam integram, quando exhibuere se mihi tres maximæ auctoritatis testes, qui deposuere tam efficaciter in favorem Conceptionis Immaculatæ Virginis Sanctissimæ, ut quamvis suspecti fuerint opinionis contrariæ, eodquod in alijs locis locuti sint aliter, nihilominus non videatur, quod locuti sint tam clarè, tamque efficaciter contra, quàm hic fecerint pro defensione hujus veritatis.

Tres hi testes sunt S. Bernardus, S. Bonaventura, & S. Thomas; ausculta illos successivè.

Sanctus Bernardus in sermone quarto super Salve Regina, exerta reliquit nobis proptia hæc verba: *Innocens fuisti ab originalibus & ab actualibus peccatis. Nemo ita præter te.* Et paulò post: *Cùm de peccatis agitur, nullam de Beatâ Mariâ volumus fieri mentionem. Ex eo enim majorem credimus ei collatam virtutem, ad vincendum omni ex parte peccatum, quæ concipere &*

parere meruit eum, qui nullum habuit peccatum. Ex omni, inquit, parte, hoc est, ex parte originalis, & ex parte actualis peccati. Eâ ergo solâ excepta, ceteri omnes quid dicere possunt, nisi quòd ait Apostolus Joannes: Si dixerimus, quòd peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Et mox subjungitur. *Ego quoque pia fide opinor, in utero Matris tuæ, ab originalibus te absolutam peccatis.* An clarius loqui quis posset, vel efficacius in favorem Conceptionis Immaculatæ Virginis Sanctissimæ;

Iterum idem S. Bernardus sermone decimo tertio inter quindecim, quos fecit de Cœnâ Domini, sic ait: *Non est in filiis hominum magnus vel parvus tantâ præditus Sanctitate, nec tantâ Religionis privilegiatus honore, qui non in peccatis fuerit conceptus, præter Matrem immaculatam peccatum non facientis, sed peccata mundi tollentis.* An dubitari posthæc possit de mente S. Bernardi circa hoc argumentum? Sera.